

Воскресний Листок Resurrection Newsletter

Б О Г О С Л У Ж Е Н Н Я І С В Я Т А

Неділя, 25 грудня	Неділя Святих Праотців	Літургія 10:00
Неділя, 1 січня	Неділя перед Різдом	Літургія 10:00
П'ятниця, 6 січня	Свят Вечір. Велике Повечір*я з Літією — 21:00	Вечеря — 18:30
Субота, 7 січня	РІЗДВО ХРИСТОВЕ	Літургія 10:00
Неділя, 8 січня	Собор Пресвятої Богородиці	Літургія 10:00
Понеділок, 9 січня	Святого Стефана	Літургія 10:00
Субота, 14 січня	Св. Василя. Новий Рік за Юліанстким календарем	

CHURCH SERVICES AND HOLIDAYS

Sunday, December 25	Sunday of the Forefathers	Liturgy 10 am
Sunday, January 1, 2012	Sunday, before the Nativity	Liturgy 10 am
Friday, January 6	Eve of the Nativity. Traditional Christmas Eve Dinner Nativity Midnight office service	6:30 pm 9 pm
Saturday, January 7	Nativity of our Lord Jesus Christ	Liturgy 10 am
Sunday, January 8	Synaxis of the Theotokos	Liturgy 10 am
Monday, January 9	St. Stephen's	Liturgy 10 am
Saturday, January 14	New Year according to the Julian Calendar	

НЕДІЛЬНА ШКОЛА — КОЖНОЇ НЕДІЛІ 10:00 — 11:00

Не буде Недільної Школи 25 грудня і 1, 8 січня

SUNDAY SCHOOL — EVERY SUNDAY 10 AM—11 AM

There will be no Sunday School on December 25 and January 1, 8

ASSUMPTION (DORMITION) OF THE BLESSED VIRGIN UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Parish Priest: Fr. Ihor Okhrymchouk Parish Executive President: B. Shumsky

1000 Byron Ave, Ottawa, Ontario, K2A 0J3 Tel: (613)728-0856 Hall: (613) 722 1372 Cell:(613)325-3903

E-mail: stamaryuocc@sympatico.ca Web site: www.ukrainianorthodox.info Hall Website: www.1000byron.org

ОГОЛОШЕННЯ

ВІТАЄМО ВСІХ ГОСТЕЙ І ВІДВІДУВАЧІВ ДО НАШОЇ ГРОМАДИ

Молитовне вітання всім християнам, котрі святкують Різдво за новим календарем

Неділя, 25 грудня— після Богослуження прийняття для всіх хто святкує свої уродини у грудні

Вівторок, 3 січня — прибирання храму перед Різдвом — 10:00—12:00

ПРАКТИКА ХОРУ — КОЖНЕН ЧЕТВЕР О 19:30. ЛАСКАВО ПРОСИМО НОВИХ ЧЛЕНІВ ПРИЄДНУВАТИСЯ ДО НАШОГО ХОРУ

ЩИРА ПОДЯКА ВСІМ ХТО СПРИЧИНИВСЯ ДО УСПІШНОГО СВЯТКУВАННЯ СВ. МИКОЛАЯ після Богослуження минулої неділі.

ЩИРА ПОДЯКА ВСІМ ВОЛНТЕРАМ І ОРГАНІЗАТОРАМ *Пирогі і Коляди* — традиційної української вечері.

ПРАЦЯ — ПОШУКУЄТЬСЯ ПРИБИРАЛЬНИК ДЛЯ ПАРАФІАЛЬНОГО ЗАЛУ І ХРАМУ. За подальшою інформацією звертатись до адміністратора офісу Тетяни Зубаревої 613 722 1372

ПІСЛЯ КОЖНОГО БОГОСЛУЖЕННЯ (ЛІТУРГІЇ АБО Ж ВЕЧІРНІ) МИ МАЄМО НАГОДУ ПОСИДІТИ І ПОСПІЛКУВАТИСЯ У ПАРАФІАЛЬНОМУ ЗАЛІ. У нас завше є кава, чай і часом солодоші. Просимо вас приносити щось при нагоді для спільного столу, а також допомогти прибрати після перекуски, щоб одні і ті ж самі парафіяни не робили цієї роботи кожної неділі

ЯКЩО ВИ ЗНАЄТЕ КОГОСЬ, ХТО ПЕРЕБУВАЄ У ЛІКАРНІ, ЧИ ПОТРЕБУЄ ПАСТИРСЬКОЇ ОПІКИ, ПРОХАННЯ ДАТИ ЗНАТИ ОТЦЕВІ ІГОРЕВІ

ПРИЧАСТЯ І СПОВІДЬ: Тільки Охрещені Православні Християни, котрі молитвою, постом та Сповіддю приготували себе до Святого Таїнства Причасття можуть приступати до цього Таїнства. Якщо Ви не приступали вже кілька тижнів до Сповіді, чи вас щось духовно турбує, прохання прийдіть до Сповіді чи до духовної розмови з о.Ігорем після або до одного з Богослужень. Якщо Вам потрібна приватна позмова з о.Ігорем, прохання телефонувати за числом 728-0856. Нищеподані у цьому бюлетені деякі інформативні матеріали про цю Таїнства і належну підготовку до них

ANNOUNCEMENTS

A WARM WELCOME TO ALL GUESTS AND VISITORS TO OUR COMMUNITY

Our prayerful greeting to all Christian who celebrate Christmas according to the Gregorian Calendar

Sunday, December 25 — Birthday cake to everyone who celebrates their Birthday in December

Tuesday, January 3 — cleaning up in the Church — 10 am — 12 pm

CHOIR PRACTICES — EVERY THURSDAY AT 7:30 PM. NEW MEMBERS ARE WELCOMMED TO JOIN our choir.

THANK YOU TO EVERYONE WHO ASSISTED in St. Nicholas Celebration last Sunday.

SINCERE THANK YOU to all volunteers and organizers Pyrohy and Kolyady Traditional Ukrainian Dinner Last Sunday.

EMPLOYMENT — WE ARE LOOKING FOR THE PARISH JANITOR. If you are interested, the additional information can be obtained from our office administrator Tatiana Zoubareva 613 722 1372

FELLOWSHIP TIME AFTER THE SERVICES — after every Liturgy or Vespers we, usually, have a fellowship. During the fellowship time we serve coffee, tea and sometimes some sweets or finger foods. To make our fellowship time a pleasant experience for everyone, we are asking you to bring from time to time some snacks or sweets for the joint table and help with the clean up at the end of the fellowship hour, to make this work not a sole responsibilities of only few dedicated volunteer

IF YOU KNOW OF ANYONE, WHO IS IN THE HOSPITAL OR IN NED OF A PASTORAL VISIT, PLEASE LET FR. IHOR KNOW

PARTICIPATION IN THE EUCHARIST AND THE SACRAMENT OF CONFESSION: Baptized Orthodox Christians who have prepared themselves spiritually by prayer, fasting, and confession are welcome to partake of the Holy Mysteries. If it has been more than a few weeks since your last confession or if you know yourself to be in a state of spiritual unreadiness, you are invited to remain behind after one of the services this week and make your confession to Fr. Ihor. He will be glad to help you if you need any instruction in this regard. Or you can contact Fr. Ihor @ 728-0856, if you need to meet with him privately.

«Готовність до щастя визначається мірою нашого... посту»

Протоєрей Євген Заплетнюк, УАПЦ

Історія Різдвяного посту і його значення. Чому називається Пилипівським? Як на мене, то історія передріздвяного посту доволі очевидна. Не тільки християни, але й всякі розумні люди мають звичку до особливих свят та подій особливим чином ретельно готуватись. Як до приходу гостей ми прибираємо свої домівки трохи краще, аніж звичайно, так і до приходу у світ Спасителя – Господа нашого Ісуса Христа, ревні християни готують власні душі особливими аскетичними та духовними практиками, і зокрема – постом. За успадкованою нами древньою традицією, цей піст триває сорок днів, і в церковних книгах так і називається - Святою Чотиридесятиницею. Однак, зараз на практиці за ним закріпились й інші назви. Часто його ще називають Різдвяним або Пилипівським постом. Чому так? Тому, що він розпочинається у день святого апостола Пилипа 15/28-го листопада, і закінчується аж у ніч перед Різдвом – 6 січня.

У чому полягають відмінності між Різдвяним і Великоднім постами? Чим особливий Різдвяний піст? Якоїсь принципової різниці між Передріздвяним та Передвелокоднім постами, звичайно ж, немає. Вони обидва є частиною тієї самої важливої праці людини над власним духовним вдосконаленням. Просто, якщо до Пасхи ми готуємось постом, духовно розмірковуючи про Голгофські страждання і очікуємо Воскресіння Спасителя, то у піст перед Різдвом ми разом з Церквою поринаємо у досвід очікування приходу у світ Ісуса Христа. Можна, звичайно, зараз ще сказати про те, що Великодній піст суворіший, аніж той, що передує святу Різдва Христового. Однак, це було б не зовсім справедливо. Рівень посту визначається не кількістю та якістю страв нашого раціону. Рівень посту християнина визначається не чим іншим, як мірою любові християнина до Бога, до людей, і до самого себе. А любов - це справа доволі конкретна. Вона або є, або її немає. Ще ніхто і ніколи не зміг переконливо зіграти любов, якщо її сам хоча б раз внутрішньо не відчував. Тож, треба чесно визнати, що ми або любимо, або ні. Або постимо, або не постимо. Якогось посереднього стану тут просто не існує. Чи взагалі реально постити у тій мірі строгості, про яку віками навчає нас Церква? Відповім лише ствердно. Церква хоче щоб ми виконували максимум з того, що можемо. За те, що ми зробити не можемо, нас Господь питати і не буде. Тож, Різдвяний піст для нас особливий тим, що є ще однією нагодою переконатись наскільки ми любимо, і наскільки ми здатні перебороти власні низькі слабості та пороки, у ім'я найважливішої мети – пізнання Бога на особистому рівні.

Наскільки важливе значення для спасіння людини має піст, адже він не входить у 10 Божих заповідей? Десять Заповідей – це рамки поведінки, у які задля їхньої ж користі, були поставлені люди Старого Завіту. З приходом Спасителя, наш світ кардинально змінився. Люди отримали для себе новий, справжній ідеал, якого відтепер і мають наслідувати. Не красти, не вбивати, не пожадати чужого чоловіка чи дружини – цього вже явно замало. Християнство одразу ж відкрило людству, що і вбивство, і крадіжки, і блуд, перелюб чи ідолослужіння – це вже матеріальний, конкретний вияв, наших помислів, втілення наших думок, реалізація мрій, і духовного настрою. Тож, для того, щоб отримати реальні зміни у житті, нам треба боротися не з наслідками своєї гріховності, а з її причинами. І от будь-який правильний і розумний піст – це завжди зброя проти гріха. Чим менше ми з вами постимо – тим, насправді, й гірші ми люди. І навпаки – чим якіснішим буде наш піст, тим кращими людьми ми зможемо стати.

Чи для всіх християн обов'язковий піст? Хто звільняється від посту? Так, для усіх християн піст обов'язковий, і я б навіть сказав – життєво-необхідний. Скажіть, чи ніколи ви не помічали того, як сьогодні надзвичайно багато і звідусіль говориться про людську «успішність»,

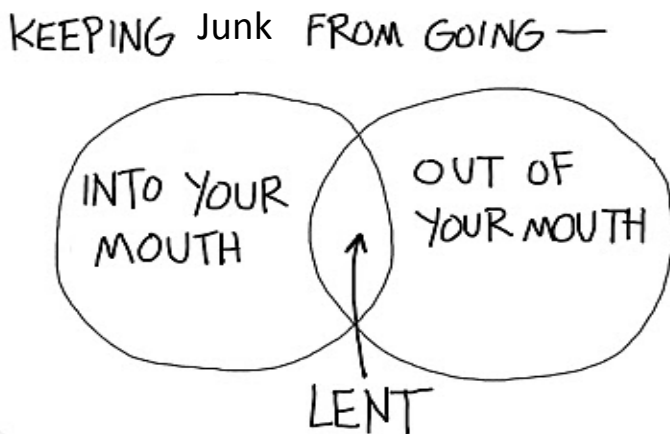
«лідерство», «покращення власного життя», і ще про іншу подібну маячню. Про що це свідчить? Насправді, це досить красномовно свідчить про те, що в людей, навіть невірних, десь глибоко у підсвідомості лежить переконання у власній невідповідності до якихось певних визначених норм. Навіть не думаючи про безмежні Божі ідеали, люди часто порівнюють себе з іншими людьми, і нерідко помічають доволі різкий контраст між собою, та ними. Особливо чесні, їх, правда, тепер дуже небагато, при цьому ще й здатні визнати деякі свої помилки та поразки. І як висновок – багато людей прагне змінюватися. Ми не будемо говорити зараз про суто психологічно-світські поняття мотивації. Скажемо лиш одне. Змін шукають навіть невірні у Бога. Проте, лиш християни здатні по-справжньому змінитись, слухаючи голосу Бога та Церкви. І вміння постити – це, в першу чергу, бажання якісно змінити своє життя, буквально, на базовому, фундаментальному рівні. Тому, відповідаючи у цьому аспекті на ваше питання можу доволі категорично стверджувати, що жоден справжній християнин не наважиться себе «звільнити» від посту, оскільки при цьому він занадто багато втрачає.

З якого віку належить розпочинати піст дітям? Чи повинні постити немовлята, хворі люди та ті, хто подорожує? Як тільки лиш дитина стане здатна усвідомити базові поняття релігійної науки, її уже варто привчати до певних духовних практик: до молитви за себе і ближніх, до милостині, до добрих справ в ім'я конкретних людей, до посту, врешті – до Святих Таїнств Сповіді та Причастя. Вік поняття тут доволі умовне, бо ви напевне й самі не раз зустрічали цілком дорослих людей, які патологічно, вперто і все життя, поводитись як діти. Тож, справа тут виключно в духовному та інтелектуальному рівні конкретної людини, та її можливостях. Для когось і справді, буде доцільним почати активне «оцерковлення» з семилітнього віку. Для когось сім років - це вже буде безнадійно пізно. А ще для когось і 12 років – занадто рано, щоб зрозуміти і частку того, що від нього вимагають дорослі. Взагалі, біда нашого часу - це масовий, всезагальний інфантилізм: люди старіють, але не дорослішають. На це в нашій розмові треба звертати особливу увагу. Якщо ж ви маєте на увазі виключно питання їжі, то для християн це питання зовсім не першочергове. І взагалі, знання міри у всьому – надійна запорука духовного і фізичного здоров'я людини. Від того, що ви привчите дитину мати міру в солодощах, телевізорі, комп'ютерних іграх – буде краще їй у першу чергу, а вам - уже в другу. А от будь-яка залежність навпаки - може знівечити її життя назавжди. І винними будуть у цьому в першу чергу уже дорослі, за те що злегковажили і не навчили. Дитину не можна морити голодом «списуючи» це на незрозумілі їй церковні потреби. Однак, привчати до її обмеження хоча б у надмірі – і можна, і потрібно. Зла вона навчиться сама. А от до добра потрібно багато і вперто навчати не лише дітей, але й дорослих.

Коли говоримо про піст або коли самі постимо, як правило, думаємо винятково про утримання від певних продуктів. Відповідно піст зводиться до звичайної дієти. Як правильно постити? Ну, в принципі, ми про це вже трохи говорили. Дієтичний момент православного посту – це чи не остання справа, що варта нашої уваги. Якщо у вас є значні проблеми зі шлунком, то буквальні приписи Тіпикону (церковного уставу) цілком ймовірно можуть вам лише нашкодити. Ціль посту протилежна – принести нам і духовну, і фізичну користь. Тому, перше, чого ми маємо прагнути в піст – це прагнути самоконтролю, та приборкання власних бажань. Пригадуєте, як диякон на літургії, в її особливо важливі моменти, закликає усіх нас: «Будьмо уважні!». Розуміючи богослужіння не лише як зовнішнє та фізичне дійство, але й як поза-часовий і поза-просторовий акт, цей вигомос богослужіння можемо віднести до кожного моменту власного життя. Бути уважним за своїми словами, думками, помислами і врешті – вчинками. Ось ідеал посту для християнина. Пригадуєте, що публічній проповіді Христа теж передувало сорокаденний піст, під час якого Ісус не лише боровся, власне, з голодом, але й відганяв спокуси диявольські, направлені на Його духовні відчуття, та бажання. Вміння приборкати своє тіло може народитися у нас лиш тоді, коли ми приборкаємо свою

душу. А от можливості приборкати душу без досвіду приборкання плоті у нас точно не буде. Тому ці речі надзвичайно тісно зв'язані між собою, одна на одній ґрунтується, і одна від іншої залежать. Сенс якісного посту не в тому, що ми навчимося вправно відрізнити продукт з більшим вмістом жирів від менш жирного. Сенс в тому, що ми навчимося володіти власними бажаннями, вчинками, і, як наслідок – і цілим своїм життям.

У які дні піст більш строгий? Очевидно, що виходячи уже зі згаданого нами аскетичного міркування, піст повинен бути більш строгим у ті дні, у які ми більше грішимо. Наші невдачі у духовному житті не мають нас розчаровувати, а навпаки – проявивши наші очевидні гріхи та пороки, вони мають стати для нас реальною мішенню. Коли бачимо, що ми занадто слабкі, і не можемо впоратись з певним гріхом, подолати у собі певну пристрасть – одразу звертаймося за допомогою до Бога і Церкви. Молімося до Отця Небесного, і шукаймо у Святих Отців душеспасительних порад. Ви ще, напевне, хотіли почути від мене щось про середу і п'ятницю? Давайте будемо віруючими, порядними і культурними людьми увесь тиждень, і саме цим здивуємо і самих себе, і тих хто поруч. А може й Самого Бога...

Another definition of Lent

Звичай, Великодній піст у нас асоціюється зі сповіддю і святим причастям. Кожен християнин вважає для себе обов'язком напередодні Пасхи прийти до сповіді. Як повинен поводитись християнин під час Різдвяного посту В усі пости церковні ми повинні поводитись однаково: пам'ятати про те, що потрібно щось змінювати у житті, і передусім у її духовній складовій. Це в першу чергу - добрі справи, молитва, духовне читання, милостиня, піст, участь у церковних богослужіннях і Таїнствах. Зокрема – Таїнствах Сповіді та Причастя. Систематична Сповідь та Причастя – запорука доброго духовного здоров'я. Головне - не допускати того, щоб нашу душу можна було простіше викинути на смітник, аніж повернути з гріховного полону.

На час Різдвяного посту припадає Новий рік. Багатьом важко втриматися, щоб не підняти у новорічну ніч келих шампанського чи з'їсти шматок м'яса. Чи можна у новорічні дні зробити виняток і не постити? Ви, напевно, вже не раз чули про те, як певні релігійні «діячі» якось можуть «відмінити» піст, або переносити на «зручні» дні певні святкування з церковного календаря. Як православний священник можу і хочу засвідчити, що це практика неправильна по своїй суті, і не варта для наслідування іншими священиками і мирянами. Це є прекрасне свідчення того, як людина хоче стати керівником Бога.

Про що, насамперед, потрібно пам'ятати під час посту? Піст – це протягнена рука лікаря хворій людині, рука Бога – кожному з нас. Ми можемо прийняти цю допомогу, і навіть поцілувати із вдячності цю благословляючу нас руку. Але, водночас, ми можемо і гордливо відкинути таку любов і увагу, придумуючи для себе все нові і нові, нібито, поважні причини. Насправді, жодних вагомих причин, щоб не відповісти на Божу любов до нас у відповідь йому власною любов'ю, просто не існує. Хоч,

часто буває і так, що уже занадто пізно каятись, бо ми на це просто вже не здатні. Тож поки маємо час – спішімо робити добро, і гартувати власні душі. Життя на землі, насправді, таке коротке! Та й щастя – це мить, яку збагнути не можливо. Ми все життя очікуємо щастя, мріючи, скажімо, про якусь річ або дію. Але, як тільки лише отримаємо її у свої руки, відчуваємо це щастя настільки мало часу, що й по-справжньому зрозуміти його так і не можемо. Наші предки не випадково виводили етимологію слова «щастя» з поняття «счастье» від слова «сейчас» - як те, що існує тільки тепер, вже тут і зараз. Минуле щастя для нас вже таким не є, а майбутнє – не знати, чи взагалі буде. Однак, у нас, християн, є велика радість з того, що наш Бог дає нам не якісь примарні обіцянки, але цілком конкретне і реальне щастя. Дає нам при умові, що воно нам самим потрібно, і ми справді хочемо його здобути собі, і своїм ближнім. А от наша готовність до щастя визначається, серед іншого, і нашою мірою посту, і бажанням зберігати себе для вічного і святого життя.

Calculating Christmas

William J. Tighe on the Story Behind December 25

In this, one of my favorite articles, William Tighe explodes the notion we were all taught in public school about the 'Christianization' of a pagan festival for the date of Christmas. He uses historical fact to prove his point, and has thereby offered all Christians that most precious of all jewels – the truth, regarding the Church's celebration on Dec. 25th. Enjoy!

Many Christians think that Christians celebrate Christ's birth on December 25th because the church fathers appropriated the date of a pagan festival. Almost no one minds, except for a few groups on the fringes of American Evangelicalism, who seem to think that this makes Christmas itself a pagan festival. But it is perhaps interesting to know that the choice of December 25th is the result of attempts among the earliest Christians to figure out the date of Jesus' birth based on calendrical calculations that had nothing to do with pagan festivals.

Rather, the pagan festival of the "Birth of the Unconquered Sun" instituted by the Roman Emperor Aurelian on 25 December 274, was almost certainly an attempt to create a pagan alternative to a date that was already of some significance to Roman Christians. Thus the "pagan origins of Christmas" is a myth without historical substance.

A Mistake The idea that the date was taken from the pagans goes back to two scholars from the late seventeenth and early eighteenth centuries. Paul Ernst Jablonski, a German Protestant, wished to show that the celebration of Christ's birth on December 25th was one of the many "paganizations" of Christianity that the Church of the fourth century embraced, as one of many "degenerations" that transformed pure apostolic Christianity into Catholicism. Dom Jean Hardouin, a Benedictine monk, tried to show that the Catholic Church adopted pagan festivals for Christian purposes without paganizing the gospel.

In the Julian calendar, created in 45 B.C. under Julius Caesar, the winter solstice fell on December 25th, and it therefore seemed obvious to Jablonski and Hardouin that the day must have had a pagan significance before it had a Christian one. But in fact, the date had no religious significance in the Roman pagan festival calendar before Aurelian's time, nor did the cult of the sun play a prominent role in Rome before him.

There were two temples of the sun in Rome, one of which (maintained by the clan into which Aurelian was born or adopted) celebrated its dedication festival on August 9th, the other of which celebrated its dedication festival on August 28th, and in any case, none of these cults, old or new, had festivals associated with solstices or equinoxes.

As things actually happened, Aurelian, who ruled from 270 until his assassination in 275, was hostile to Christianity and appears to have promoted the establishment of the festival of the "Birth of the Unconquered Sun" as a device

to unify the various pagan cults of the Roman Empire around a commemoration of the annual “rebirth” of the sun. In creating the new feast, he intended the beginning of the lengthening of the daylight, and the arresting of the lengthening of darkness, on December 25th to be a symbol of the hoped-for “rebirth,” or perpetual rejuvenation, of the Roman Empire. If it co-opted the Christian celebration, so much the better.

A By-Product It is true that the first evidence of Christians celebrating December 25th as the date of the Lord’s nativity comes from Rome some years after Aurelian, in A.D. 336, but there is evidence from both the Greek East and the Latin West that Christians attempted to figure out the date of Christ’s birth long before they began to celebrate it liturgically, even in the second and third centuries. The evidence indicates, in fact, that the attribution of the date of December 25th was a by-product of attempts to determine when to celebrate his death and resurrection.

How did this happen? There is a seeming contradiction between the date of the Lord’s death as given in the synoptic Gospels and in John’s Gospel. The synoptics would appear to place it on Passover Day (after the Lord had celebrated the Passover Meal on the preceding evening), and John on the Eve of Passover, just when the Passover lambs were being slaughtered in the Jerusalem Temple for the feast that was to ensue after sunset on that day.

Solving this problem involves answering the question of whether the Lord’s Last Supper was a Passover Meal, or a meal celebrated a day earlier, which we cannot enter into here. Suffice it to say that the early Church followed John rather than the synoptics, and thus believed that Christ’s death would have taken place on 14 Nisan, according to the Jewish lunar calendar. (Modern scholars agree, by the way, that the death of Christ could have taken place only in A.D. 30 or 33, as those two are the only years of that time when the eve of Passover could have fallen on a Friday, the possibilities being either 7 April 30 or 3 April 33.)

However, as the early Church was forcibly separated from Judaism, it entered into a world with different calendars, and had to devise its own time to celebrate the Lord’s Passion, not least so as to be independent of the rabbinic calculations of the date of Passover. Also, since the Jewish calendar was a lunar calendar consisting of twelve months of thirty days each, every few years a thirteenth month had to be added by a decree of the Sanhedrin to keep the calendar in synchronization with the equinoxes and solstices, as well as to prevent the seasons from “straying” into inappropriate months.

Apart from the difficulty Christians would have had in following—or perhaps even being accurately informed about—the dating of Passover in any given year, to follow a lunar calendar of their own devising would have set them at odds with both Jews and pagans, and very likely embroiled them in endless disputes among themselves. (The second century saw severe disputes about whether Pascha had always to fall on a Sunday or on whatever weekday followed two days after 14 Artemision/Nisan, but to have followed a lunar calendar would have made such problems much worse.)

These difficulties played out in different ways among the Greek Christians in the eastern part of the empire and the Latin Christians in the western part of it. Greek Christians seem to have wanted to find a date equivalent to 14 Nisan in their own solar calendar, and since Nisan was the month in which the spring equinox occurred, they chose the 14th day of Artemision, the month in which the spring equinox invariably fell in their own calendar. Around A.D. 300, the Greek calendar was superseded by the Roman calendar, and since the dates of the beginnings and endings of the months in these two systems did not coincide, 14 Artemision became April 6th.

In contrast, second-century Latin Christians in Rome and North Africa appear to have desired to establish the historical date on which the Lord Jesus died. By the time of Tertullian they had concluded that he died on Friday, 25 March 29. (As an aside, I will note that this is impossible: 25 March 29 was not a Friday, and Passover Eve in A.D. 29 did not fall on a Friday and was

not on March 25th, or in March at all.)

Integral Age So in the East we have April 6th, in the West, March 25th. At this point, we have to introduce a belief that seems to have been widespread in Judaism at the time of Christ, but which, as it is nowhere taught in the Bible, has completely fallen from the awareness of Christians. The idea is that of the “integral age” of the great Jewish prophets: the idea that the prophets of Israel died on the same dates as their birth or conception.

This notion is a key factor in understanding how some early Christians came to believe that December 25th is the date of Christ’s birth. The early Christians applied this idea to Jesus, so that March 25th and April 6th were not only the supposed dates of Christ’s death, but of his conception or birth as well. There is some fleeting evidence that at least some first- and second-century Christians thought of March 25th or April 6th as the date of Christ’s birth, but rather quickly the assignment of March 25th as the date of Christ’s conception prevailed.

It is to this day, commemorated almost universally among Christians as the Feast of the Annunciation, when the Archangel Gabriel brought the good tidings of a savior to the Virgin Mary, upon whose acquiescence the Eternal Word of God (“Light of Light, True God of True God, begotten of the Father before all ages”) forthwith became incarnate in her womb. What is the length of pregnancy? Nine months. Add nine months to March 25th and you get December 25th; add it to April 6th and you get January 6th. December 25th is Christmas, and January 6th is Epiphany.

Christmas (December 25th) is a feast of Western Christian origin. In Constantinople it appears to have been introduced in 379 or 380. From a sermon of St. John Chrysostom, at the time a renowned ascetic and preacher in his native Antioch, it appears that the feast was first celebrated there on 25 December 386. From these centers it spread throughout the Christian East, being adopted in Alexandria around 432 and in Jerusalem a century or more later. The Armenians, alone among ancient Christian churches, have never adopted it, and to this day celebrate Christ’s birth, manifestation to the magi, and baptism on January 6th.

Western churches, in turn, gradually adopted the January 6th Epiphany feast from the East, Rome doing so sometime between 366 and 394. But in the West, the feast was generally presented as the commemoration of the visit of the magi to the infant Christ, and as such, it was an important feast, but not one of the most important ones—a striking contrast to its position in the East, where it remains the second most important festival of the church year, second only to Pascha (Easter).

In the East, Epiphany far outstrips Christmas. The reason is that the feast celebrates Christ’s baptism in the Jordan and the occasion on which the Voice of the Father and the Descent of the Spirit both manifested for the first time to mortal men the divinity of the Incarnate Christ and the Trinity of the Persons in the One Godhead.

A Christian Feast

Thus, December 25th as the date of the Christ’s birth appears to owe nothing whatsoever to pagan influences upon the practice of the Church during or after Constantine’s time. It is wholly unlikely to have been the actual date of Christ’s birth, but it arose entirely from the efforts of early Latin Christians to determine the historical date of Christ’s death.

And the pagan feast which the Emperor Aurelian instituted on that date in the year 274 was not only an effort to use the winter solstice to make a political statement, but also almost certainly an attempt to give a pagan significance to a date already of importance to Roman Christians. The Christians, in turn, could at a later date re-appropriate the pagan “Birth of the Unconquered Sun” to refer, on the occasion of the birth of Christ, to the rising of the “Sun of Salvation” or the “Sun of Justice.” (Source: <http://www.prescottorthodox.org/2011/12/calculating-christmas>)

Friday, January 6

Doors open 6pm Candlelighting ceremony 6.30pm

СВЯТ Вечір

Traditional Ukrainian Christmas Eve Supper

**Ukrainian Orthodox Auditorium
1000 Byron Ave**

By reservation only to 722-1372

Tickets: adults \$ 30 Youth 11-19 \$20, Children under 10 no charge

Please bring one non-parishable food items to donate to the Food Bank

Christmas Eve Service 9 pm

Malanka **2012**

Saturday, January 21, 2012

Ukrainian Orthodox Cathedral Hall - 1000 Byron Avenue

Cocktails 6:00 p.m.

Dinner 7:00 p.m.

Dance until 1:00 a.m.

Featuring live music by *BURYA*

Carolers & Svitank Dancers

\$80.00 Adults

\$60.00 Student/Seniors

\$40.00 Children under 13

For tickets contact:

Michael Reshitnyk

Buduchnist Credit Union

Parish Office

613 277 4664

613 722 7075

613 728 0856

